

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
30 päivänä marraskuuta 2000 *

Asiassa C-436/98,

jonka Supreme Court (Irlanti) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

HMIL Ltd

vastaan

Minister for Agriculture, Food and Forestry

ennakkoratkaisun tiettyjen luuttomien naudanlihojen vientiin myönnettävää erityistukea koskevista edellytyksistä 20 päivänä heinäkuuta 1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1964/82 (EYVL L 212, s. 48), sellaisena kuin se on muutettuna asetusten (ETY) N:o 32/82, (ETY) N:o 1964/82 ja (ETY) N:o 74/84 muuttamisesta tiettyjen erityistukea saavien naudanlihojen vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämisen osalta 23 päivänä lokakuuta 1987 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3169/87 (EYVL L 301, s. 21), sekä täysikasvuisten sonnien ruhojen, puoliruhojen, takaneljännesten ja etu-neljännesten ennalta vahvistetun yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä 29 päivänä elokuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2675/88

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

(EYVL L 239, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna 21.10.1988 annetulla komission asetuksella N:o 3258/88 (EYVL L 289, s. 52), tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward ja L. Sevón (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- HMIL Ltd, edustajinaan P. Sreenan ja R. Brady, SC, solicitor C. McDonnellin valtuuttamina,
- Minister for Agriculture, Food and Forestry, asiamiehenään Chief State Solicitor M. A. Buckley,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja P. Oliver,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan HMIL Ltd:n, edustajinaan C. McDonnell ja P. Sreenan, Minister for Agriculture, Food and Forestry, asiamiehenään M. Finlay, SC, ja komission, asiamiehenään P. Oliver, 9.3.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.5.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Supreme Court on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 23.7.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.12.1998, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla useita ennakkoratkaisukysymyksiä tiettyjen luuttomien naudanlihojen vientiin myönnettävää erityistukea koskevista edellytyksistä 20 päivänä heinäkuuta 1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1964/82 (EYVL L 212, s. 48), sellaisena kuin se on muutettuna asetusten (ETY) N:o 32/82, (ETY) N:o 1964/82 ja (ETY) N:o 74/84 muuttamisesta tiettyjen erityistukea saavien naudanlihojen vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämisen osalta 23 päivänä lokakuuta 1987 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3169/87 (EYVL L 301, s. 21; jäljempänä asetus N:o 1964/82), sekä täysikasvuisten sonnien ruhojen, puoliruhojen, takaneljännesten ja etuneljännesten ennalta vahvistetun yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä 29 päivänä elokuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2675/88 (EYVL L 239, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna 21.10.1988 annetulla komission asetuksella N:o 3258/88 (EYVL L 289, s. 52; jäljempänä asetus N:o 2675/88), tulkinnasta.

- 2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat naudanlihan ostoa, luidenpoistoa ja myyntiä harjoittava yhtiö HMIL Ltd (jäljempänä HMIL) sekä Minister for Agriculture, Food and Forestry (Irlannin maa- ja metsätalous- sekä elintarvikeministeriö; jäljempänä ministeriö) ja joka koskee kyseisten yhteisön asetusten soveltamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Esillä olevassa asiassa on kysymys kahdesta tukijärjestelmästä.

Erityiset vientituet

- 4 Erityisvientitukijärjestelmästä säädettiin tosiseikkojen tapahtuma-aikaan asetuksessa N:o 1964/82.
- 5 Kyseisen asetuksen asiaa koskevat säännökset kuuluvat seuraavasti:

”1 artikla

Täysikasvuisten sonnien tuoreista tai jäähdytetyistä takaneljänneksistä olevia luuttomia paloja, kukin erikseen pakattuna, voivat koskea erityiset vientituet tämän asetuksen ehtojen mukaisesti.

— —

2 artikla

1. Toimijan on tehtävä jäsenvaltioiden nimittämille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus, jossa hän ilmaisee halunsa tehdä tämän asetuksen mukaisesti luuttomiksi 1 artiklassa tarkoitetut takaneljännekset ja viedä luuttomat palat kokonaisuudessaan kukin pala erikseen pakattuna.

2. — —

— —

6 artikla

Erityisvientituen myöntäminen edellyttää, ylivoimaista estettä lukuunottamatta, kaiken edellä mainitun tarkastuksen alaisen luuttomaksi leikatun lihan vientiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2730/79 määräysten soveltamista.

Toimija voi kuitenkin markkinoida yhteisössä luut, isot jänteet, rustot, rasvapalat ja muut luuttomaksi leikkaamisesta syntyvät leikkuujätteet.

7 artikla

1. Edellä 2 artiklan 3 kohdasta ja 4 artiklan 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat takaneljänneksen luuttomaksi leikkaamiseksi säätää toimivaltaisen viranomaisen asemesta tarkoituksenmukaisista tarkastustoimenpiteistä ja erityisesti siitä, että:

— — —

— määrätään leikkuu- ja pakkaustavoista sekä eri leikkuutulosten kuvauksesta,

— — — .

8 artikla

Jäsenvaltiot päättävät tarkastuksen ehdoista ja ilmoittavat niistä komissiolle. Niiden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta kaikki mahdollisuudet korvata kyseiset tuotteet muilla voidaan sulkea pois, erityisesti tunnistamalla jokainen pala erikseen.

Sianlihaa lukuun ottamatta mitään muuta kuin tämän asetuksen alaista lihaa ei saa olla luidenpoistotilassa silloin, kun kyseisistä lihoista poistetaan luut, leikataan ja pakataan.

Toimivaltaisten viranomaisen on sinetöitävä tai suljettava lyijysinetillä luuttomia paloja sisältävät säkit, laatikot tai muut pakkaukset ja niistä on oltava maininnat luuttoman lihan tunnistamiseksi, erityisesti nettopaino, kappaleitten laatu ja lukumäärä sekä sarjanumero.”

6 Kyseinen erityinen vientituki voitiin maksaa etukäteen. Siinä tapauksessa oli annettava vakuus, jonka suuruus vastasi ennakkoa 20 prosentilla korotettuna.

7 Kyseisestä vakuudesta säädettiin seuraavissa asetuksissa:

- 1) maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 565/80 (EYVL L 62, s. 5), sellaisena kuin se on muutettuna 18.7.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2026/83 (EYVL L 199, s. 12; jäljempänä asetus N:o 565/80),

- 2) maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annettu komission asetus (ETY) N:o 2220/85 (EYVL L 205, s. 5), sellaisena kuin se on muutettuna 29.4.1987 annetulla komission asetuksella N:o 1181/87 (EYVL L 113, s. 31; jäljempänä asetus N:o 2220/85), ja

- 3) maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annettu komission asetus (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1; oikaisu EYVL 1988, L 337, s. 29), sellaisena kuin se on muutettuna 9.11.1988 annetulla komission asetuksella N:o 3494/88 (EYVL L 306, s. 24) ja 21.12.1988 annetulla komission asetuksella N:o 3993/88 (EYVL L 354, s. 22; jäljempänä asetus N:o 3665/87).

Yksityisen varastoinnin tuki

- 8 Varastoinnin tuesta säädettiin asetuksella N:o 2675/88.

- 9 Kyseisen asetuksen perustelukappaleissa viitataan muun muassa naudanlihan yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2 päivänä toukokuuta 1980 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 1091/80 (EYVL L 114, s. 18).

10 Asetuksen N:o 2675/88 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan lihalle, joka on luokiteltu asetuksessa N:o 1208/81 vahvistetun yhteisön ruhojen luokitteluasteikon mukaisesti — — .”

11 Yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikosta 28 päivänä huhtikuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1208/81 (EYVL L 123, s. 3; oikaisu EYVL 1986, L 35, s. 12) 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

” — — ruhot tarjotaan

— —

— ilman kivesrasvaa

— — .”

12 Asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Isoja jäniteitä, rustoja, rasvapaloja ja muita paloittelusta tai luuttomaksi leikkaamisesta syntyviä leikkuujätteitä ei voi varastoida.”

13 Asetuksen N:o 2675/88 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että varastoijan pyynnöstä tuen määrästä voidaan suorittaa ennakko edellyttäen, että varastoija asettaa vakuuden, joka vastaa ennakon määrää 20 prosentilla korotettuna.

14 Tästä vakuudesta säädettiin kyseisessä säännöksessä sekä asetuksissa N:o 2220/85 ja N:o 3665/87.

15 Asetuksen N:o 2675/88 10 artiklassa vahvistetaan asetuksen N:o 1091/80 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vakuuden määrä.

16 Asetuksen N:o 1091/80 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Vakuuden määrä on enintään 30 prosenttia haetun tuen määrästä.

2. Ellei kyseessä ole ollut ylivoimainen este,

- a) vakuus menetetään varastointisopimuksessa sovitusta määrästä puuttuvan osan mukaisessa suhteessa, jos alle 90 prosenttia tästä määrästä on varastoitu määräajassa ja on varastoituna sovitun varastointiajan 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) jäsenvaltion viranomaisen julistaa vakuuden kokonaan tai osittain menetettyksi sopimusrikkomuksen vakavuuden mukaan, jos 3 artiklan 2 kohdan b, c, d ja e alakohdan mukaisia velvollisuuksia ei noudateta; jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat komissiolle kuukausittain soveltamistapaukset ja selostavat asian olosuhteet sekä toteutetut toimenpiteet;
- c) vakuus menetetään kokonaisuudessaan, jos muita velvollisuuksia ei ole noudatettu.

3. Vakuus vapautetaan välittömästi sen jälkeen, kun sopimusehtojen on todettu täyttyneen, tai jos sopimuksenteosta on kieltäydytty tai tarjouspyyntö hylätty.”

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

- 17 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että HMIL osallistui vuonna 1988 kahteen tämän tuomion 4—16 kohdassa kuvattuun tukijärjestelmään.

- 18 HMIL teki ilmoituksen noin 13 000 tonnista naudanlihaa, jotta sille myönnettäisiin asetuksen N:o 1964/82 mukaista erityistä vientitukea, ja teki tämän naudanlihan osalta sitoumuksia. Se sai erityisvientitukea 16 270 139,96 Irlannin punttaa (IEP).
- 19 HMIL teki myös 138 sopimusta tämän saman naudanlihan yksityisestä varastoinnista asetuksen N:o 2675/88 mukaisesti. Se sai 5 376 259,13 IEP yksityisen varastoinnin tukea.
- 20 Ministeriön huhti- ja syyskuun 1989 välillä tekemissä tarkastuksissa ilmeni, että HMIL:n käyttämien seitsemän tuotantolaitoksen osalta tietyt tutkitut HMIL:n laatikot sisälsivät sellaisia naudanlihapaloja, joita ei ministeriön mukaan ollut pakattu erikseen, sekä kivesrasvaa, leikkuujätteitä ja jäämäpaloja, jotka oli kääritty kylki-, kuve- ja rintapaloiksi kutsuttuihin paloihin. Lisäksi neljässä kyseisistä tuotantolaitoksista leikkuujätteiden, jäämäpalojen sekä erikseen pakkaamattomien palojen määrä oli ministeriön väitteiden mukaan hyvin korkea.
- 21 Ministeriö kirjoitti 17.5.1991 HMIL:lle ja vaati sitä palauttamaan
 - 1 135 967,93 IEP erityistä vientitukea (johon sisältyy 20 prosentin ennakolisämaksu),
 - 241 021,03 IEP yksityisen varastoinnin tukea (johon sisältyy 20 prosentin ennakolisämaksu) ja

— 148 759,97 IEP yksityisen varastoinnin sopimuksia koskevia vakuuksia, jotka oli julistettu menetetyiksi HMIL:n Sallinsin, Athyn, Tunneyn ja Ballymahonin tuotantolaitosten kylki-, kuve- ja rintapalojen tuotannon osalta.

22 Kyseisessä kirjeessään ministeriö selosti seuraavasti vaadittujen summien määrittämiseen käytettyä menetelmää:

- a) Kaikki laatikot, joista oli löytynyt leikkuujätteitä tai rasvaa, oli jätetty yksityisen varastoinnin tuen ja vientituen ulkopuolelle ja myös 20 prosentin ennakkolisämaksu oli maksettava takaisin.
- b) Kaikki laatikot, joista oli löytynyt erikseen pakkaamattomia lihanpaloja, oli jätetty vientituen ulkopuolelle ja myös 20 prosentin ennakkolisämaksu oli maksettava takaisin.
- c) Näytteidenoton tulokset ulotettiin koskemaan koko kylki-, kuve- ja rintapalatuotantoa kaikissa kyseisissä HMIL:n tuotantolaitoksissa, kussakin tuotantolaitoksessa suoritettuna erillisen laskelman mukaisesti.
- d) Yksityisen varastoinnin tukea koskevassa yleistämismenetelmässä jätettiin tämän tuen sekä sääntöjenmukaisen lisämaksun ulkopuolelle se prosenttiosuus painosta, joka vastasi leikkuujätteiden painon osuutta tutkittujen laatikkojen painosta.

- e) Vientitukea koskevassa yleistämismenettelmissä jätettiin tämän tuen sekä sääntöjenmukaisen lisämaksun ulkopuolelle se prosenttiosuus painosta, joka vastasi leikkuujätteiden ja erikseen pakkaamattomien palojen painon osuutta tutkitun laatikon painosta.

- f) Jos laatikossa olevien leikkuujätteiden paino oli vähintään kolme kilogrammaa, koko laatikon paino sisällytettiin yleistämislaskelmaan.

- g) Jos kivesrasvaa löytyi, koko laatikon paino sisällytettiin yksityisen varastoinnin tukea ja vientitukea koskevaan yleistämislaskelmaan.

- h) Laatikon keskimääräinen paino määritettiin kutakin tuotantolaitosta kohden; laatikkojen jättäminen tuen ulkopuolelle ja yleistämismenettely perustuivat näihin keskimääräisiin painoihin.

- i) Asetuksia oli ministeriön mielestä rikottu kylki-, kuve- ja rintapalojen tuotannossa HMIL:n Sallinsin, Athyn, Tunneyn ja Ballymahonin tuotantolaitoksilla niin vakavalla tavalla, että yksityisestä varastoinnista tehtyjä sopimuksia koskevat vakuudet oli katsottava menetetyiksi näiden tuotantolaitosten luullisen lihan tuotantoa vastaavilta osin.

24 Tässä kanteessa esitetyt ongelmakohdat voidaan kansallisen tuomioistuimen selostuksen mukaisesti jakaa seuraavien kolmen otsikon alle:

- 1) asetuksen N:o 1964/82 asianmukainen tulkinta erikseen pakkaamista koskevan edellytyksen ja sen osalta, antavatko leikkuujätteet oikeuden erityisiin vientitukiin,
- 2) asetuksen N:o 2675/88 asianmukainen tulkinta sen osalta, antavatko leikkuujätteet oikeuden yksityisen varastoinnin tukeen,
- 3) mikäli HMIL olisi rikkonut kyseisiä asetuksia, ministeriön soveltamien taloudellisten tarkistusten lainmukaisuus ja rajoitukset, joiden HMIL väittää koskevan kaikkia ministeriön soveltamia taloudellisia tarkistuksia.

25 High Court katsoi 8.2.1996 antamassaan tuomiossa HMIL:n väitteet perustelluiksi ja totesi muun muassa, että pakkaamattomia leikkuujätteitä oli asetusta N:o 1964/82 rikkomatta mahdollista kääriä pakattujen kylki- ja kuvepalojen sisään ja että leikkuujätteisiin voitiin saada yksityisen varastoinnin tukea asetuksen N:o 2675/88 nojalla. High Court tutki ministeriön soveltamaa taloudellisia tarkistuksia koskevaa järjestelmää ja katsoi sen olevan niin perustavanlaatuisesti puutteellinen, että sitä oli pidettävä kokonaisuudessaan lainvastaisena.

- 26 Ministeriö valitti päätöksestä Supreme Courtiin. Kyseinen tuomioistuin päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko komission asetusta N:o 1964/82 ja erityisesti sen 1 artiklaa tulkittava siten, että alle 100 gramman painoiset leikkuujätteet, jotka on kääritty tuoreesta tai jäähdytetystä täysikasvuisen sonnin takaneljänneksestä olevan kylki- tai kuvepalan sisään, joka sitten pakataan, eivät voi oikeuttaa erityisvientitukeen mainitun asetuksen mukaisesti?
- 2) Onko komission asetusta N:o 1964/82 ja erityisesti sen 1 artiklaa tulkittava siten, että yli 100 gramman painoiset [leikkuujätteet/irrotetut lihanpalat], jotka on kääritty tuoreesta tai jäähdytetystä täysikasvuisen sonnin takaneljänneksestä olevan kylki- tai kuvepalan sisään, joka sitten pakataan, eivät voi oikeuttaa erityisvientitukeen mainitun asetuksen mukaisesti?
- 3) Onko komission asetusta N:o 1964/82 ja erityisesti sen 1 artiklaa tulkittava siten, että kukin kylki- tai kuvepala on pakattava erikseen tai että leikkuujätteitä saa lisäksi kääriä kylki- tai kuvepalan sisään, jotka sitten saadaan pakata?
- 4) Onko komission asetuksen N:o 2675/88 ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan tulkittava sallivan vai kieltävän alle 100 gramman painoisten lihanleikkaamisesta ja luuttomaksi leikkaamisesta syntyneiden leikkuujätteiden varastoinnin yksityisen varastoinnin tuen saamista ajatellen mainitun asetuksen mukaisesti tehtyjen sopimusten nojalla?

5) a) Milloin yhden tai useamman tullin valvontaan asetuksen N:o 1964/82 mukaisen erityisvientituen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävän laatikon tarkastuksessa havaitaan, että kyseiset laatikot sisältävät leikkuujätteitä, jotka on kääritty kylki-, kuve- tai rintapalan sisään, ja mikäli tällaisten leikkuujätteiden sisällyttäminen on asetuksen N:o 1964/82 vastaista, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 565/80 ja N:o 3665/87 mukaan hylätä koko laatikon sisällön erityisvientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna?

b) Milloin yhden tai useamman tullin valvontaan asetuksen N:o 1964/82 mukaisen erityisvientituen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävän laatikon tarkastuksessa havaitaan, että kyseiset laatikot sisältävät erillisiä rasvanpaloja, jotka on asetuksen N:o 1964/82 vastaisesti kääritty kylki-, kuve- tai rintapalan sisään, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 565/80 ja N:o 3665/87 mukaan hylätä koko laatikon sisällön erityisvientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna?

c) Milloin yhden tai useamman tullin valvontaan asetuksen N:o 1964/82 mukaisen erityisvientituen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävän laatikon tarkastuksessa havaitaan, että kyseiset laatikot sisältävät asetuksen N:o 1964/82 vastaisesti lihanpaloja, joita ei ole pakattu erikseen, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 565/80 ja 3665/87 mukaan hylätä koko laatikon sisällön erityisvientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna?

6) a) Milloin yhden tai useamman asetuksen N:o 2675/88 mukaisesti varastoon yksityisen varastoinnin tuen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävän laatikon tarkastuksessa havaitaan, että kyseiset laatikot sisältävät leikkuujätteitä,

jotka on kääritty kylki-, kuve- tai rintapalan sisään, ja mikäli tällaisten leikkuujätteiden sisällyttäminen on asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan vastaista, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 2220/85 ja N:o 2675/88 mukaan hylätä koko laatikon sisällön yksityisen varastoinnin tukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna?

b) Milloin yhden tai useamman asetuksen N:o 2675/88 mukaisesti varastoon yksityisen varastoinnin tuen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävän laatikon tarkastuksessa havaitaan, että kyseiset laatikot sisältävät erillisiä rasvanpaloja, jotka on asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan vastaisesti kääritty kylki-, kuve- tai rintapalan sisään, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 2220/85 ja N:o 2675/88 mukaan hylätä koko laatikon sisällön yksityisen varastoinnin tukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna?

7) Milloin yhden tai useamman tullin valvontaan asetuksen N:o 1964/82 mukaisen erityisvientituen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävän laatikon tarkastuksessa havaitaan, että tietty osa laatikoista sisältää lihanpalan sisään käärittyä kelpaamatonta ainesta, ja löytyy todisteita siitä, että toimija on tarkoituksellisesti toistuvasti käärinnyt tällaista kelpaamatonta ainesta yksittäisten lihanpalojen sisään tietyissä tuotantolaitoksissa, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 565/80, N:o 3665/87 ja N:o 1964/82 mukaan yleistää näytteidenoton tulokset koskemaan tällaisten palojen koko tuotantoa tietyissä tuotantolaitoksissa ja hylätä sen erityisvientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen lihamäärän osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna vai onko toimivaltaisen viranomaisen yleistettävä yhtä vientitukisitoumusta koskevat laatikkojen tutkimisen tulokset koskemaan ainoastaan asianomaisten palojen tuotantoa kyseisen vientitukisitoumuksen osalta?

- 8) Milloin asetuksen N:o 2675/88 mukaisesti varastoon yksityisen varastoinnin tuen saamiseksi sijoitettua lihaa sisältävien laatikkojen tultua tarkastetuiksi havaitaan, että tietty osa laatikoista sisältää asetuksen N:o 2675/88 vastaisesti kelpaamatonta ainesta ja löytyy todisteita siitä, että tietyissä tuotantolaitoksissa tällaista kelpaamatonta ainesta on tarkoituksellisesti toistuvasti kääritty yksittäisten lihanpalojen sisään, voiko toimivaltainen viranomainen asetusten N:o 2220/805 ja N:o 2675/88 mukaan yleistää näytteidenoton tulokset koskemaan tällaisten palojen koko tuotantoa tietyissä tuotantolaitoksissa ja hylätä sen yksityisen varastoinnin tukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen lihamäärän osalta ennakkomaksua varten annetun vakuuden 20 prosentilla korotettuna vai onko toimivaltaisen viranomaisen ulotettava yhtä yksityisestä varastoinnista tehtyä sopimusta koskevat laatikkojen tutkimustulokset koskemaan ainoastaan asianomaisten palojen tuotantoa kyseisen yksityisestä varastoinnista tehdyn sopimuksen osalta?
- 9) Kun löytyy todisteita siitä, että toimija on tarkoituksellisesti toistuvasti sisällyttänyt yksittäisten luuttoman lihan palojen laatikoihin tietyissä tuotantolaitoksissa ainesta, jota ei asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan sekä toimijan ja toimivaltaisen viranomaisen välisen yksityisestä varastoinnista tehdyn sopimuksen mukaan saa varastoida, ja kun tarkastuksessa ilmenee, että huomattavia määriä tällaista kelpaamatonta ainesta on varastoitu, voiko toimivaltainen viranomainen asetuksen N:o 1091/80 ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan julistaa menetetyiksi sopimuksen mukaiset vakuudet, jotka liittyvät asianomaisten lihanpalojen tuotantoon tällaisissa tuotantolaitoksissa?”

Kysymysten tarkastelu

- 27 Aluksi on tutkittava kolme ensimmäistä kysymystä yhdessä, sen jälkeen tarkasteltava peräjälkeen neljättä, viidettä ja kuudetta kysymystä ja lopuksi pohdittava yhdessä seitsemättä, kahdeksatta ja yhdeksättä kysymystä.

Kolme ensimmäistä kysymystä

- 28 Kansallinen tuomioistuin pyrkii näillä kysymyksillään selvittämään ennen kaikkea, missä määrin asetuksen N:o 1964/82 1 artiklassa edellytetään, että tietyt naudanlihapalet tai leikkuujätteet on pakattu erikseen, jotta niiden perusteella voi saada erityistä vientitukea, ja toisaalta, onko näiden palojen välillä mahdollista tehdä eroa sen mukaan, painavatko ne alle vai yli 100 grammaa.
- 29 Kuten sekä ennakkoratkaisupyyntöä että esitetyistä huomautuksista ilmenee, ensimmäisessä ja toisessa kysymyksessä alle 100 grammaa painavien leikkuujätteiden ja yli 100 grammaa painavien leikkuujätteiden tai irrotettujen lihanpalojen välillä tehdyn eron syynä on se, että ministeriö täsmensi vuonna 1989 tehdyssä tarkastuksessa, että leikkuujätteet olivat 100 gramman tai alle 100 gramman painoisia jäämäpaloja tai lihanpaloja. Yli 100 gramman painoisille lihanpaloille maksettuun erityiseen vientitukeen ei tehty taloudellisia tarkistuksia, jos ne oli pakattu erikseen.
- 30 HMIL:n mielestä näihin kysymyksiin olisi vastattava siten, että leikkuujätteiden painolla ei ole merkitystä ratkaistaessa, oikeuttaako tietty liha asetuksen N:o 1964/82 mukaiseen erityiseen vientitukeen, ja että kyseisen asetuksen edellytykset täyttyvät, jos leikkuujätteet kääritään kylki-, kuve- tai rintapalan sisään, minkä jälkeen pala pakataan.
- 31 HMIL toteaa, että luottomaksi leikkaamisen nopeuden vuoksi pieniä lihanpaloja tarttuu väistämättä toisiinsa prosessin kuluessa. Nämä ovat hyvin arvokkaita ihmisravinnoksi kelpaavia lihanpaloja, joita kutsutaan jäämäpaloiksi (englanniksi "trimmings"). Kyseiset palat pitäisi erottaa ihmisravinnoksi kelpaamattomista leikkuujätteistä (englanniksi "scraps"), kuten rustoista, jänteistä, ihrpaloista ja pienistä maahan pudonneista paloista.

- 32 Kylki- ja kuvepalat muodostavat yhtiön mukaan huonolaatuisemman, pitkän ja ohuen palan, jota käytetään hampurilaisiin ja makkaroihin. Käytännössä se kääritään rullalle ja pakataan polyeteeniin. Leikkuujätteet on tapana sijoittaa kylki- ja kuvepalaan, ja lopuksi kokonaisuus kääritään pakattavaksi yhtenäisenä palana.
- 33 HMIL katsoo, että asetuksen N:o 1964/82 6 artiklan toinen kohta, jossa toimijalle annetaan mahdollisuus myydä yhteisön sisällä muun muassa leikkuujätteitä, koskee ainoastaan leikkuujätteitä (scraps) eikä jäämäpaloja (trimmings). Toimija ei siis voi tehdä tässä säännöksessä tarkoitettua valintaa leikkuujätteiden osalta. Hänen on vietävä ne maasta.
- 34 HMIL katsoo lisäksi, että asetuksen N:o 1964/82 1 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettu velvollisuus pakata luuttomaksi leikatut palat ei estä käärimistä leikkuujätteitä kylki- ja kuvepalaan käytön mukaan, sillä kokonaisuus muodostaa vain yhden pakatun palan. Asetuksen tarkoitus eli estää palojen korvaaminen muilla paloilla saavutetaan edelleen, koska pakkaaminen ja pakkausmerkinnät suoritetaan toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten valvonassa. Velvollisuus pakata jokainen pala ”kuin makeiset rasiassa” olisi kohtuuton ja perusteeton. Se olisi sekä tarpeetonta työtä viejälle että epätarkoituksenmukaista ostajalle ja lisäisi huomattavasti pilaantumisen ja ruokamyrkytysten vaaraa eikä siitä olisi mitään hyötyä.
- 35 Ministeriö ja komissio katsovat, että jo asetuksen N:o 1964/82 sanamuodosta ilmenee, että jokainen pala on pienuudestaan huolimatta pakattava erikseen. Tämä vaatimus vastaa asetuksen kahdeksannessa perustelukappaleessa sekä 8 artiklassa esiin tuotua tarkoitusta tunnistaa jokainen pala, jotta mahdollisuus tuotteiden korvaamiseen voidaan sulkea pois. Erityistukien suuren määrän vuoksi viejä saattaisi joutua soveltamaan yhteisön säännöksiä sellaisinaan, vaikka se katsoisi niiden olevan vastoin kauppatapaa ja ostajien odotuksia. Asetuksen sanamuodon ja tarkoituksen johdosta leikkuujätteiden käärimistä kylki- ja kuvepalaan koskevan kauppatapan olemassaololla ei siis ole merkitystä.

- 36 Ministeriö ja komissio katsovat, että jäämäpalojen ja leikkuujätteiden välillä ei ole eroa. Englanninkielisen termin ”scraps” ei voida mitenkään tulkita tarkoittavan kuluttajalle kelpaamattomia lihanpaloja. Vaikka tätä termiä käytetään asetuksen N:o 1964/82 6 artiklan toisen kohdan englanninkielisessä toisinnossa, se ei merkitse sitä, että ”jäämäpaloiksi” (”trimmings” tai ”trims”) kutsutut palat eivät kuuluisi tämän säännöksen soveltamisalaan. Asetuksen muut kielitoisinnot vahvistavat tämän tulkinnan.
- 37 Komissio huomauttaa, että jäsenvaltioille annetaan asetuksen N:o 1964/82 7 artiklan 1 kohdassa oikeus suorittaa leikkuuta koskevia tarkastuksia, kun taas 8 artiklassa niille asetetaan velvollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotta mahdollisuus korvata lihoja muilla tuotteilla voidaan sulkea pois. Yhdessä luettaessa näissä säännöksissä annetaan jäsenvaltiolle mahdollisuus jättää erityisen vientituen ulkopuolelle tietyn rajan ylittävät leikkuujätteet erityisesti näiden leikkuujätteiden tunnistamisen vaikeuden vuoksi. Komissio katsoo, että tämä raja voidaan kohtuudella vahvistaa 100 grammaan.
- 38 Tältä osin asetuksen N:o 1964/82 2 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee riittävän selvästi, että kukin lihanpala on pakattava erikseen. Asetuksessa ei säädetä tältä osin poikkeuksia palan koon, painon tai tyyppin mukaan. Siinä ei tehdä myöskään minkäänlaista eroa leikkuujätteiden (”scraps”) ja jäämäpalojen (”trimmings”) välillä.
- 39 Kielto pakata samaan pakkaukseen kahta erilaista palaa on vahvistettu asetuksen N:o 1964/82 8 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jonka mukaan kaikki mahdollisuudet korvata kyseiset tuotteet muilla on suljettava pois tunnistamalla jokainen pala erikseen.
- 40 Mikäli tapana näyttäisi olevan pakata samaan pakkaukseen useita paloja, sillä ei olisi merkitystä tulkittaessa tätä asetusta, jonka sanamuoto on selvä. Jos toimija

haluaa saada yhteisön säännösten mukaista tukea, sen on noudatettava kyseisissä säännöksissä asetettuja myöntämisedellytyksiä.

- 41 Väitettä, jonka mukaan tavoite estää palojen korvaaminen saavutettaisiin sillä, että toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet valvovat pakkaamista ja pakkausmerkintöjä, ei voida hyväksyä. Nämä virkamiehet eivät voi tarkastaa kutakin toimenpidettä erikseen. Toimenpiteiden valvonta ei sitä paitsi vapauta noudattamasta asetuksen N:o 1964/82 sanamuotoa.
- 42 Asetuksen N:o 1964/82 7 ja 8 artiklasta ilmenee, että jäsenvaltioilla oli oikeus jättää erityisen vientituen ulkopuolelle tietyn painorajan — esimerkiksi 100 grammaa — alittavat leikkuujätteet sen vuoksi, että on vaikeaa käytännössä tunnistaa jokainen pieni lihanpala.
- 43 Kolmeen ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 1964/82 1 artiklaa on tulkittava siten, että jokainen lihanpala on pakattava erikseen palan koosta, painosta tai tyypistä riippumatta ja tekemättä tässä eroa leikkuujätteiden ("scraps") ja jäämäpalojen ("trimmings") välillä.

Asetuksen 7 ja 8 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on oikeus jättää tietyn painorajan — kuten 100 gramman — alle jäävät leikkuujätteet erityisen vientituen ulkopuolelle.

Neljäs kysymys

- 44 Kansallinen tuomioistuin pyytää neljännellä kysymyksellään selvitystä lähinnä siihen, onko asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että paloittelusta tai luuttomaksi leikkaamisesta syntyviin alle 100 gramman leikkuujätteisiin voidaan myöntää yksityisen varastoinnin tukea kyseisen asetuksen nojalla tehtyjen sopimusten perusteella.
- 45 HMIL katsoo, että asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohtaa on tulkittava yhdenmukaisesti asetuksen N:o 1964/82 6 artiklan kanssa ja ettei ole mitään järkevää syytä jättää rasvattomasta lihasta syntyviä leikkuujätteitä yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle.
- 46 HMIL riitauttaa ministeriön soveltaman säännön, jonka mukaan alle 100 gramman leikkuujätteistä ei voida maksaa tukea. Tällaisen säännön soveltaminen loukkaa sen mielestä oikeusvarmuuden periaatetta ja on vastoin taan-
nehtivuuden kieltoa.
- 47 Ministeriö katsoo, että koska asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdassa ei ole määritelty ilmaisua ”muuta paloittelusta tai luuttomaksi leikkaamisesta syntyviä leikkuujätteitä”, sen on toimivaltaisena viranomaisena täsmennettävä kyseisen säännöksen soveltamissäännöt. Näin ollen sillä oli toimivalta täsmentää, että 4 artiklan 4 kohdassa suljettiin tuen ulkopuolelle sellaiset rasvattoman lihan leikkuujätteet, joiden paino ei ylittänyt sataa grammaa.
- 48 Komissio sitä vastoin toteaa, että asetuksessa N:o 2675/88 ei ollut asetuksen N:o 1964/82 7 ja 8 artiklaa vastaavia säännöksiä, jotka oikeuttaisivat jäsenvaltiot toteuttamaan täytäntöönpanotoimia. Näin ollen jäsenvaltioilla ei ollut oikeutta myöntää edes pienikokoisille leikkuujätteille yksityisen varastoinnin tukea.

- 49 Tältä osin on huomattava, että kutsutaanpa leikkaamisesta syntyviä paloja jäämäpaloiksi tai leikkuujätteiksi, asetuksissa N:o 1964/82 ja N:o 2675/88 on eri säännökset. Kun asetuksen N:o 1964/82 6 artiklan toisessa kohdassa toimijalle annetaan mahdollisuus valita, viekö se leikkuujätteet vai myykö se ne itse yhteisön sisällä, asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdassa ne jätetään yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle.
- 50 Toisaalta on huomattava, että asetuksessa N:o 2675/88 ei ollut asetuksen N:o 1964/82 7 ja 8 artiklaa vastaavia säännöksiä, jotka oikeuttaisivat jäsenvaltiot toteuttamaan täytäntöönpanotoimia ja myöntämään tietyn painorajan ylittävien leikkuujätteiden osalta yksityisen varastoinnin tukea asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan kiellosta huolimatta.
- 51 Asetuksilla N:o 1964/82 ja N:o 2675/88 otettiin käyttöön tukijärjestelmät, joilla oli eri tavoitteet ja jotka tästä syystä sisälsivät eri myöntämisedellytykset. Jos toimija halusi saada samanaikaisesti molempia tukia samasta tuotteesta, sen oli huolehdyttävä siitä, että kyseinen tuote täytti molemmissa asetuksissa säädetty myöntämisedellytykset.
- 52 Vaikka kansallinen tuomioistuin ei pyydäkään yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan oikeusvarmuuden periaatetta ja taannehtivuuden kieltoa, on riittävää todeta, että leikkuujätteiden jättäminen yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle perustuu selvästi asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan sanamuotoon.
- 53 Tästä seuraa, että neljänteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että paloittelusta tai luut-

tomaksi leikkaamisesta syntyviin leikkuujätteisiin ei niiden painosta riippumatta voida myöntää yksityisen varastoinnin tukea kyseisen asetuksen nojalla tehtyjen sopimusten perusteella.

Viides kysymys

- 54 Viidennellä kysymyksellään, joka jakautuu kolmeen osaan, kansallinen tuomioistuin kysyy ennen kaikkea, onko asetuksia N:o 1964/82, N:o 565/80 ja N:o 3665/87 tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomainen toteaa, että asetuksessa N:o 1964/82 tarkoitetun järjestelmän piiriin kuuluvassa lihaa sisältävässä laatikossa on säännöksissä kiellettyjä osia, asetusten N:o 565/80 ja N:o 3665/87 perusteella voidaan hylätä koko laatikon sisältö erityisvientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annettu vakuus 20 prosentilla korotettuna. Kysymys on jaettu kolmeen osaan sen vuoksi, että vastaus saattaisi olla erilainen sen mukaan, minkälainen tuote laatikossa on: joko muiden palojen sisään käärittyjä leikkuujätteitä, muiden lihanpalojen sisään käärittyjä erillisiä rasvanpaloja tai lihanpaloja, joita ei ole pakattu erikseen.
- 55 HMIL:n mukaan laatikon hylkääminen sen koko painon osalta sillä perusteella, että tähän laatikkoon sisältyy vähäinen määrä sääntöjenvastaista tuotetta, on suhteellisuusperiaatteen vastaista. Sovellettavissa asetuksissa ei ole myöskään mitään sellaista, jonka perusteella laadultaan moitteeton ja kyseisten asetusten säännösten mukainen liha voitaisiin hylätä sillä perusteella, että pakkaus sisältää tietyn määrän tuotetta, joka ole niiden mukainen. Tällaisella seuraamuksella ei ole oikeudellista perustaa, ja sen asettaminen olisi näin ollen oikeusvarmuuden periaatteen vastaista.
- 56 Ministeriö ja komissio esittävät kysymykseen sitä vastoin vastattavan, että kaikissa kansallisen tuomioistuimen tarkoittamissa kolmessa tapauksessa asetuksissa N:o 565/80 ja N:o 3665/87 toimivaltaiselle viranomaiselle annetaan oikeus katsoa, että laatikon sisältö kokonaisuudessaan ei anna lainkaan oikeutta

erityisiin vientitukiin, ja julistaa tästä laatikosta maksettua ennakkoa vastaava vakuus menetetyksi 20 prosentilla korotettuna.

- 57 Komissio huomauttaa, että asetuksen N:o 1964/82 2 artiklan 1 kohdassa asetettu velvollisuus pakata jokainen pala erikseen on tämän asetuksen olennainen vaatimus. Sama koskee myös velvollisuutta sisällyttää pakkaukseen ainoastaan sovellettavan nimikkeistön mukaiset lihanpalat ja jättää irralliset rasvanpalat sen ulkopuolelle. Kun toimivaltainen viranomainen hylkää kokonaisen laatikon, kun se sisältää säännösten vastaisia paloja, ja julistaa vakuuden kokonaan menetetyksi, sen toimenpiteet ovat näin ollen oikeassa suhteessa rikkomisen vakavuuteen nähden.
- 58 Ministeriö ja komissio katsovat vielä, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1964/82 8 artiklan kolmas kohta, jonka mukaan ”on sinetöitävä tai suljettava liijysinetillä luuttomia paloja sisältävät säkit, laatikot tai muut pakkaukset”, kutakin laatikkoa on perustellusti pidetty tuen ulkopuolelle jättämisen kannalta perusyksikkönä.
- 59 Ministeriö toteaa lisäksi, että HMIL:n oli asetusten N:o 565/80, N:o 2220/85 ja N:o 3665/87 perusteella näytettävä toteen, että sillä oli oikeus vientitukeen. Koska ministeriö oli tutkinut HMIL:n laatikot tai pakkaukset ja todennut, että yksi tai useampi niihin pakatuista kylki- tai kuvepaloista, mutteivät välttämättä kaikki, oli sovellettavien asetusten vastainen, mikään asetuksessa N:o 1964/82 ei antanut ministeriön mielestä HMIL:lle oikeutta vientitukeen samassa laatikossa tai pakkauksessa olleiden muiden tuotteiden osalta.
- 60 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 76 kohdassa, se, että toimijan todetaan rikkoneen asetuksen N:o 1964/82 säännöksiä, johtaa asetuksissa

N:o 565/80, N:o 2220/85 ja N:o 3665/87 täsmennettyihin seuraamuksiin, joiden mukaan toimivaltainen viranomainen voi hylätä koko laatikon sisällön katsoessaan, ettei se täytä erityisen vientituen myöntämisedellytyksiä, ja julistaa näistä laatikoista maksettua ennakkoa vastaavan vakuuden menetetyksi korotettuna 20 prosentilla.

- 61 Velvollisuus viedä ainoastaan nimikkeistön mukaisia paloja, jotka täyttävät asetuksen N:o 1964/82 2 artiklan 1 kohdan edellytyksen, on kyseisessä asetuksessa säädettyyn erityistä vientitukea koskevaan järjestelmään liittyvä olennainen velvollisuus.
- 62 Tästä seuraa, että kun havaitaan nämä edellytykset täyttämättömiä paloja, kuten erikseen pakkaamattomia paloja, muiden palojen sisään käärittyjä leikkuujätteitä tai irrallisia rasvanpaloja, erityinen vientituki on perusteltua evätä ja julistaa ennakkomaksua varten annettu vakuus menetetyksi 20 prosentilla korotettuna.
- 63 Koska asetuksen N:o 1964/82 8 artiklan kolmannessa kohdassa edellytetään nimenomaisesti, että ministeriö sinetöi virallisesti laatikot, joihin luuttomat palat laitetaan, ja että ”niissä on oltava maininnat luuttoman lihan tunnistamiseksi, erityisesti nettopaino, kappaleitten laatu ja lukumäärä sekä sarjanumero”, toimivaltaiset viranomaiset ovat perustellusti suhteellisuusperiaatetta loukkaamatta voineet pitää näitä laatikoita perusyksikkönä valvoessaan ja soveltaessaan erityistä vientitukea koskevaa järjestelmää.

- 64 Viidenteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksia N:o 1964/82, N:o 565/80 ja N:o 3665/87 on tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomais-
omainen toteaa, että asetuksessa N:o 1964/82 tarkoitetun järjestelmän piiriin
kuuluvassa lihaa sisältävässä laatikossa on säännöksissä kiellettyjä osia, olivatpa
ne muiden palojen sisään käärittyjä leikkuujätteitä, muiden lihanpalojen sisään
käärittyjä erillisiä rasvanpaloja tai lihanpaloja, joita ei ole pakattu erikseen,
näiden asetusten perusteella voidaan hylätä koko laatikon sisältö erityis-
vientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta
ennakkomaksua varten annettu vakuus 20 prosentilla korotettuna.

Kuudes kysymys

- 65 Kuudennella kysymyksellään, joka jakautuu kahteen osaan, kansallinen tuo-
mioistuin kysyy ennen kaikkea, onko asetuksia N:o 2675/88 ja N:o 2220/85
tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomais-
omainen toteaa, että asetuksessa N:o 2675/88 tarkoitetun järjestelmän piiriin kuuluvassa lihaa sisältävässä laati-
kossa on tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa kiellettyjä osia, näiden asetusten
perusteella voidaan hylätä koko laatikon sisältö yksityisen varastoinnin tukeen
kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennako-
maksua varten annettu vakuus 20 prosentilla korotettuna. Kysymys on jaettu
kahteen osaan sen vuoksi, että vastaus saattaa olla erilainen sen mukaan, min-
käläinen tuote laatikossa on: leikkuujätteitä tai muiden lihanpalojen sisään
käärittyjä erillisiä rasvanpaloja.
- 66 HMIL katsoo, että toimivaltainen viranomais-
omainen ei voi viidettä kysymystä tut-
kittaessa esitetyistä syistä sulkea yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle laati-
kon koko sisältöä asetusten N:o 2220/85 ja N:o 2675/88 perusteella, vaan

kyseinen viranomainen voi niiden nojalla jättää tuen ulkopuolelle ainoastaan säännösten vastaisen tuotteen painoa vastaavan osan.

- 67 Ministeriö ja komissio sitä vastoin väittävät, että molemmissa kansallisen tuomioistuimen tarkoittamissa tapauksissa toimivaltaisella viranomaisella on oikeus sovellettavien säännösten perusteella jättää yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle laatikon sisältö kokonaisuudessaan ja julistaa tästä laatikosta maksettusta ennakosta annettu vakuus menetetyksi 20 prosentilla korotettuna.
- 68 Ministeriö väittää, että HMIL:n on näytettävä toteen, että sillä oli asetuksen N:o 2675/88 nojalla oikeus saada tukea tuotteeseen, joka oli sijoitettu virallisesti sinetöityyn laatikkoon sellaisen tuotteen viereen, jota ei voida hyväksyä tuen piiriin.
- 69 Komissio lisää, että asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan vakuus menetetään kokonaisuudessaan, jos asetuksessa N:o 2675/88 asetettuja velvollisuuksia ei ole noudatettu.
- 70 Komissio katsoo tuen ulkopuolelle jättämisessä käytetystä perusyksiköstä, että ministeriön kanta, jonka mukaan laatikkoa pidetään perusyksikkönä, on kannattajalle edullisempi kuin mitä asetuksen N:o 2675/88 6 artiklan 3 kohdassa todetaan, eli että huomioon otetaan ”erä”, joka määritellään ”tiettyinä päivinä varastoon saapuvaksi määräksi”.
- 71 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan mukaan leikkuujätteet oli jätetty yksityisen varastoinnin tuen ulkopuolelle ja että saman

asetuksen 2 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 1208/81 2 artiklan 2 kohdan mukaan, tulkittuna yhdessä asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan kanssa, myös irralliset rasvanpalat oli jätetty tuen ulkopuolelle.

- 72 On todettava, että edellä mainittujen säännösten noudattaminen on asetuksella N:o 2675/88 käytyyn otetun järjestelmän olennainen vaatimus.
- 73 Näiden säännösten noudattamatta jättämisen perusteella voidaan näin ollen evätä yksityisen varastoinnin tuki ja maksettua ennakkoa varten toimitettu vakuus 20 prosentilla korotettuna julistaa menetetyksi.
- 74 Yksityisen varastoinnin tukea koskevan järjestelmän edellytykset täyttämättö-
män tuotteen jättämisessä tuen ulkopuolelle käytetystä perusyksiköstä on todettava, että asetuksen N:o 2675/88 6 artiklan 3 kohdassa viitataan ”erän” käsitteeseen, joka määritellään ”tietynä päivänä varastoon saapuvaksi määräksi”. Koska erää on voitu pitää tuen ulkopuolelle jättämisen perusyksikkönä, toimivaltainen viranomais on varmuudella suhteellisuusperiaatetta loukkamatta voinut pitää yksikkönä laatikkoa.
- 75 Näin ollen kuudenteen kysymykseen on vastattava, että asetuksia N:o 2675/88, N:o 1091/80 ja N:o 2220/85 on tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomais toteaa, että asetuksessa N:o 2675/88 tarkoitetun järjestelmän piiriin kuuluvassa lihaa sisältävässä laatikossa on tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa kiellettyjä osia, kuten leikkuujätteitä tai muiden lihanpalojen sisään käärittyjä erillisiä rasvanpaloja, näiden asetusten perusteella voidaan hylätä koko laatikon sisältö yksityisen varastoinnin tukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annettu vakuus 20 prosentilla korotettuna.

Seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs kysymys

- 76 Kansallinen tuomioistuin pyrkii näillä kysymyksillään selvittämään ennen kaikkea, onko yhteisön asetuksia tulkittava siten, että kun lihaa sisältävien laattikkojen tarkastuksissa havaitaan, että tiettyjen tuotantolaitosten osalta löytyy todisteita siitä, että asetuksia N:o 1964/82 ja N:o 2675/88 on tarkoituksellisesti toistuvasti rikottu, toimivaltainen viranomainen voi yleistää näiden tarkastusten tulokset koskemaan kyseisten tuotantolaitosten tuotantoa kokonaisuudessaan, vai onko sen ulotettava nämä tulokset koskemaan ainoastaan tuotantoa kyseisen vientitukisitoumuksen osalta asetuksen N:o 1964/82 tapauksessa tai yksityisen varastoinnin tuen osalta asetuksen N:o 2675/88 tapauksessa. Yhdeksäs kysymys koskee tarkemmin tuloksen yleistämistä vakuuden menettämisen osalta asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- 77 HMIL:n mukaan se, että tarkastustulokset ulotetaan koskemaan tuotantoyksikköjä ottamatta huomioon yksittäisiä sopimuksia, merkitsee sitä, että tiettyjen sopimusten osalta vastuun katsotaan syntyvän muiden sopimusten osalta havaittujen rikkomisten perusteella. Tällaisella järjestelmällä ei ole sen mielestä oikeudellista perustaa, ja se on vastoin yksittäisten sopimusten täytäntöönpanon turvaavia vakuuksia koskevaa järjestelmää sekä yksityisen varastoinnin sopimusten että vientitukisopimusten osalta.
- 78 HMIL väittää, että asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ”muut velvollisuudet” voivat olla ainoastaan kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a—e alakohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia, joita ovat 1) velvollisuus varastoida säädetyissä määrääjoissa sovittu määrä tuotteita, 2) velvollisuus varastoida kyseiset tuotteet säädetyin ajanjakson kuluessa, 3) velvollisuus olla millään tavoin muuttamatta varastoituja tuotteita tänä aikana,

4) velvollisuus olla korvaamatta niitä muilla tuotteilla kyseisenä aikana ja 5) velvollisuus olla siirtämättä niitä varastosta toiseen kyseisenä aikana.

- 79 Ministeriö ja komissio katsovat sitä vastoin, että koska tarkastuksissa oli havaittu todisteita siitä, että toimija oli tarkoituksellisesti toistuvasti syyllistynyt pääasiassa kyseessä olevan kaltaisiin rikkomuksiin, toimivaltaisilla viranomaisilla oli oikeus yleistää havaintonsa koskemaan muita laatikoita ja myös niitä, joita koskivat eri sopimukset tai sitoumukset.
- 80 Ministeriö täsmentää, että HMIL:llä oli seitsemän erillistä tuotantoyksikköä ja että tarkastusten kohteena oli 2 400 kylki-, kuve- ja rintapaloja sisältävää laatikkoa kaikissa HMIL:n tuotantolaitoksissa. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikissa tuotantolaitoksissa oli rikottu asetuksia N:o 1964/82 ja N:o 2675/88 prosentuaalisesti huomattavassa määrin ja että nämä prosenttiosuudet vaihtelivat laitoksesta toiseen. Tutkitut laatikot koskivat HMIL:n vuonna 1988 täytäntöönpanemista 138:sta yksityisen varastoinnin sopimuksesta 67:ää sopimusta.
- 81 Komissio huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt useaan kertaan yleistämiskäytännön. Se viittaa tältä osin asiassa C-55/91, Italia vastaan komissio, 6.10.1993 annettuun tuomioon (Kok. 1993, s. I-4813) ja asiassa C-413/92, Saksa vastaan komissio, 9.8.1994 annettuun tuomioon (Kok. 1994, s. I-3781).
- 82 Ministeriön mielestä mikään asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ei viittaa siihen, että tämä koskisi vain HMIL:n mainitsemia velvollisuuksia. Komissio on jo kuudennen kysymyksen tarkastelun yhteydessä väittänyt, että asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan vakuus

menetetään kokonaisuudessaan, jos asetuksessa N:o 2675/88 asetettuja velvollisuuksia ei noudateta.

- 83 Tältä osin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä pistokokeita ja yleistää asiaankuuluvalla tavalla näiden tarkastusten tulokset todennäköisyysperustein (ks. vastaavasti em. asia Italia v. komissio, tuomion 22 kohta ja em. asia Saksa v. komissio, tuomion 13 kohta).
- 84 Tällainen yleistäminen on perusteltua varsinkin silloin, kun tarkastukset paljastavat tarkoituksellisen ja toistuvan yhteisön säännösten rikkomisen.
- 85 Jos tarkastuksissa ilmenee, että tällaista menettelyä on esiintynyt erityisesti tiettyissä tuotantolaitoksissa, tarkastusten tulokset on asianmukaista yleistää koskemaan näiden laitosten koko tuotantoa. Toimivaltaisen viranomaisen ei näin ollen tarvitse yleistää näitä tuloksia koskemaan ainoastaan tuotantoa, joka tapahtuu vientitukisitoumusten puitteissa asetuksen N:o 1964/82 tapauksessa tai yksityisen varastoinnin sopimusten puitteissa asetuksen N:o 2675/88 tapauksessa.
- 86 Kun pistokokeissa saadaan näyttöä yksityisen varastoinnin järjestelmän kannalta kelvottomien tuotteiden tarkoituksellisesta ja toistuvasta varastoinnista asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti, toimivaltaisella viranomaisella on oikeus evätä yksityisen varastoinnin tuki ja julistaa maksettu vakuus kokonaan menetetyksi asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti kaikkien niiden tuotteiden osalta, joita koskemaan se on yleistänyt tutkimustulokset.

- 87 Kansallisen tuomioistuimen asiana on tutkia, olivatko tässä tapauksessa tarkastukset riittäviä ja luotettavia ja oliko yleistämismenetelmä perusteltu.
- 88 Seitsemänteen, kahdeksanteen ja yhdeksänteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että yhteisön asetuksia on tulkittava siten, että kun lihaa sisältävien laatikkojen tarkastuksissa havaitaan, että tiettyjen tuotantolaitosten osalta löytyy todisteita siitä, että asetuksia N:o 1964/82 ja N:o 2675/88 on tarkoituksellisesti toistuvasti rikottu, toimivaltainen viranomainen voi yleistää näiden tarkastusten tulokset koskemaan kyseisten tuotantolaitosten tuotantoa kokonaisuudessaan.

Kun pistokokeissa saadaan näyttöä yksityisen varastoinnin tukijärjestelmän kannalta kelvottomien tuotteiden tarkoituksellisesta ja toistuvasta varastoinnista asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti, toimivaltaisella viranomaisella on oikeus evätä yksityisen varastoinnin tuki ja julistaa maksettu vakuus kokonaan menetetyksi asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti kaikkien niiden tuotteiden osalta, joita koskemaan se on yleistänyt tutkimustulokset.

Oikeudenkäyntikulut

- 89 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Supreme Courtin 23.7.1998 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

- 1) Tiettyjen luuttomien naudanlihojen vientiin myönnettävää erityistukea koskevista edellytyksistä 20 päivänä heinäkuuta 1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1964/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetusten (ETY) N:o 32/82, (ETY) N:o 1964/82 ja (ETY) N:o 74/84 muuttamisesta tiettyjen erityistukea saavien naudanlihojen vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämisen osalta 23 päivänä lokakuuta 1987 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3169/87, 1 artiklaa on tulkittava siten, että jokainen lihanpala on pakattava erikseen palan koosta, painosta tai tyypistä riippumatta ja tekemättä tässä eroa leikkuujätteiden ("scraps") ja jäämäpalojen ("trimmings") välillä.
- 2) Asetuksen 7 ja 8 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on oikeus jättää tietyn painorajan — kuten 100 gramman — alle jäävät leikkuujätteet erityisen vientituen ulkopuolelle.
- 3) Täysikasvuisten sonnien ruhojen, puoliruhojen, takaneljännesten ja etu-neljännesten ennalta vahvistetun yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä 29 päivänä elokuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2675/88, sellaisena kuin se on muutettuna 21.10.1988 annetulla

komission asetuksella N:o 3258/88, 4 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että paloittelusta tai luuttomaksi leikkaamisesta syntyviin leikkuujätteisiin ei niiden painosta riippumatta voida myöntää yksityisen varastoinnin tukea kyseisen asetuksen nojalla tehtyjen sopimusten perusteella.

4) Asetusta N:o 1964/82, maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 565/80, sellaisena kuin se on muutettuna 18.7.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2026/83, sekä maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna 9.11.1988 annetulla komission asetuksella N:o 3494/88 ja 21.12.1988 annetulla komission asetuksella N:o 3993/88, on tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomainen toteaa, että asetuksessa N:o 1964/82 tarkoitetun järjestelmän piiriin kuuluvassa lihaa sisältävässä laatikossa on säännöksissä kiellettyjä osia, olivatpa ne muiden palojen sisään käärittyjä leikkuujätteitä, muiden lihanpalojen sisään käärittyjä erillisiä rasvanpaloja tai lihanpaloja, joita ei ole pakattu erikseen, näiden asetusten perusteella voidaan hylätä koko laatikon sisältö erityisvientitukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annettu vakuus 20 prosentilla korotettuna.

5) Asetusta N:o 2675/88, naudanlihan yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2 päivänä toukokuuta 1980 annettua komission asetusta (ETY) N:o 1091/80 ja maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2220/85, sellaisena kuin se on muutettuna 29.4.1987 annetulla komission asetuksella N:o 1181/87, on tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomainen toteaa, että asetuksessa N:o 2675/88 tarkoitetun järjestelmän piiriin kuuluvassa lihaa sisältävässä laatikossa on tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa kiellettyjä osia, kuten muiden lihanpalojen sisään käärittyjä leikkuujätteitä tai muiden lihanpalojen sisään käärittyjä erillisiä rasvanpaloja, näiden ase-

tusten perusteella voidaan hylätä koko laatikon sisältö yksityisen varastoinnin tukeen kelpaamattomana ja julistaa menetetyksi tällaisen laatikon osalta ennakkomaksua varten annettu vakuus 20 prosentilla korotettuna.

- 6) Yhteisön asetuksia on tulkittava siten, että kun lihaa sisältävien laattikkojen tarkastuksissa havaitaan, että tiettyjen tuotantolaitosten osalta löytyy todisteita siitä, että asetuksia N:o 1964/82 ja N:o 2675/88 on tarkoituksellisesti toistuvasti rikottu, toimivaltainen viranomainen voi yleistää näiden tarkastusten tulokset koskemaan kyseisten tuotantolaitosten tuotantoa kokonaisuudessaan.
- 7) Kun pistokokeissa saadaan näyttöä yksityisen varastoinnin tukijärjestelmän kannalta kelvottomien tuotteiden tarkoituksellisesta ja toistuvasta varastoinnista asetuksen N:o 2675/88 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti, toimivaltaisella viranomaisella on oikeus evätä yksityisen varastoinnin tuki ja julistaa maksettu vakuus kokonaan menetetyksi asetuksen N:o 1091/80 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti kaikkien niiden tuotteiden osalta, joita koskemaan se on yleistänyt tutkimustulokset.

La Pergola

Edward

Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä marraskuuta 2000.

R. Grass

A. La Pergola

kirjaaja

viidennen jaoston puheenjohtaja